

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De execrabilibus Addæo & Aetherio. Caput III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

sunt ex gente Scytharum, qui Hamaxobij dicuntur, quiq; agros ultra Caucasum iacentes accolunt, oriudi. Qui Turcas vicinos suos, ab illis grauibus affecti incōmodis, cū omnibus suis fugientes, primum ad Bosporū venerunt: deinde litoribus Euxini Ponti relīctis, (vbi multæ gētes Barbaræ habitabant illæ quidem, sed vibes & castella à Romanis incolebantur, atq; eō tū nōnulli milites rude donati ad uentauerant, tum coloniæ erant de imperatorū sentētia ductæ) recto itinere cōtenderunt, oībus barbaris qui ante pedes erāt vñq; eō expugnatis quoad Danubij ad litora peruenirēt: vnde legatos miserūt ad Iustinianū. Ex eo loco Justinus accersebatur, eo nomine videlicet, vti cōditionib; inter ipsum & imperatōrē Iustinū pāctis frueretur nā quo niā ambo in simili vitæ splēdore positi videbātur, & imperiū ad vtrūque spectare, post magnam de rerū summa disceptationem & controversiam, conuenit inter eos, vt utrū illorū ad imperiū honorem ascenderet, alteri deferret secūdas, eatenus quidem, vti licet secundas ab imperatore, p̄cateris tamen omnibus primas obtineret.

De Iustini cognati sui occisione.

Caput I.

Quapropter Iustinus imperator benevolētia quadā frōte simulata alterū Iustinū cōplicitur, & criminibus paulatim cōtra eū cōficitur, & satellitibus, militibus p̄torianis, ac stipatoribus ab eo remotis, yetat, quō minus in publicum prodiret (domi enim assidue se continuuit) & tādem maudat Alexandriam transportandum. In qua yrbe, nocte intempesta, cum iam decumberet in lecto, miserandum in modum interemptus est: istaque mercede tum ob benevolentia in tempub. tum ob res p̄aeclarē in bello gestas remuneratus. Atque non prius imperatoris eiusque coniugis furor, & iracundia flamma restincta fuit, quam caput eius ceruicibus abscissum oculis cernerent, inque ilud calcibus insultarent.

De execrabilibus Addō & Aetherio.

Caput III.

Pp 2

Nōn lon

E V A G R . H I S T O R .

Non lōgo tépore pōst, Aetheriū & Addæū virūque ex ordine senatorio, qui principē locū apud Iustinia nū diu tenuerāt, in iudiciū ob piaculū quoddā adducit Iustinus. Quorū alter, Aetheriū dico, cōfessus est se ajo instituisse, imperatorem veneno conficere, habuisseque Ad dæum illius conatus socium, & in omnibus adiutorē. Verū Addæus graui cum iureiurando affirmat, se istius rei proīsus ignarum esse. At vterq; tamen securi percussus est: atq; Addæus, cum iam caput abscinderetur, dixit ingenuē, se licet falso de ijs rebus esset accusatus, iusta tamen debitaque à Deo facinoris cuiusque contemplatore & vindice sibi inflīcta supplicia. Theodotum nanque aulæ præfectū se præstigijs quibusdam è medio sustulisse. Cæterū ista ita ne se habeant, an secus, non possum equidem pro certo affirmare. Attamen vterque scelestus fuit: quippe Addæus infano puerorum amore exarsit: Aetherius autem nullum calūniæ genus præteriens, tum viuos, tum mortuos nomine aulæ imperatoria, cui regnante Iustiniano præfuit, fortunis spoliauit. Atque hæ res hunc habuere exitum.

*De fidei edicto, quod Iustinus ad Christianos
vbi cunque scribendum curauit.*

Caput IIII.

Porrò autem edictum omnibus vbiq; Christianis à Iu-
stino scriptum fuit, his ferè verbis. In nomine domi-
ni Iesu Christi Dei nostri, Imperator Cæsar, Fl. Iusti-
nus, fidelis in Christo, Mansuetus, Max. Beneficus, Ala-
manicus, Gothicus, Germanicus, Anticus, Francicus,
Erullicus, Gepedicus, Pius, Fortunatus, Gloriosus, Vi-
ctor, Triumphantor, semper Augustus.

*Pacem meā do vobis, inquit Christus dominus, verus
Deus noster: Pacem meam relinquō vobis, idem dominus
omnibus hominibus prædicat. Atque istud aliud nihil
est, quam vt credentes in eum, ad vnam eandemque ecclæ-
siam se conferant: in recta Christianorum fide ipsi inter se
cōsentiat, eosq; qui ei cōtradicunt, opinionēve aduersariā
consestantur, penitus detestentur. Est enim prima oībus
hominibus salus, ingenua veræ fidei confessio. Quocirca
nos qui*

Iohann. 14